రాయ్ బరేలీ క్షేత్రీయ గ్రామీణ బ్యాంకు

వర్సెస్

భోలా నాథ్ సింగ్ మరియు ఇతరులు

ఫిబ్రవరి 28, 1997

[కె.రామస్వామి మరియు సుజాత వి.మనోహర్ న్యాయమూర్తులు]

సర్వీస్ చట్టం:

తొలగింపు – బ్యాంకులో క్యాషియర్ – సంతకాలను ఫోర్జరీ చేసినందుకు మరియు మొత్తాలను విత్‌డ్రా చేసినందుకు దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు అభియోగాలు మోపబడ్డాయి – విచారణ అధికారి అభియోగాలు రుజువు అయినట్లు నిర్ధారించారు – క్రమశిక్షణా అథారిటీ తొలగింపుకు ఆదేశించింది – అప్పీల్ లో ఉత్తర్వు సమర్థించబడింది – సాక్ష్యాలను పునఃపరిశీలించడంపై రిట్ పరిధిలో హైకోర్టు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసింది – నిర్ణయించారు, మొదటి అప్పీలేట్ కోర్టుగా సాక్ష్యాలను పరిశీలించడంలో హైకోర్టు పొరపాటు చేసింది – న్యాయ సమీక్ష అనేది అప్పీలేట్ అథారిటీగా యోగ్యత ఆధారంగా కేసును పరిష్కరించడంతో సమానం కాదు – హైకోర్టు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద జరిగే విచారణలో అప్పీలేట్ అథారిటీగా వ్యవహరించదు, కానీ స్పష్టమైన అన్యాయం లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘనకు దారితీసే చట్టంలోని లోపాలు లేదా విధానపరమైన లోపాలను సరిచేయడానికి న్యాయ సమీక్షపరిమితుల్లో అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తుంది – ప్రస్తుత కేసులో అటువంటి లోపాలు సూచించబడలేదు లేదా అ తరపున ఎటువంటి నిర్ధారణను హైకోర్టు నమోదు చేయలేదు – హైకోర్టు ఉత్తర్వు రద్దు చేయబడింది ; న్యాయ సమీక్ష భారత రాజ్యాంగం, 1950 – అధికరణ 226.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నం. 1826 ఆఫ్ 1997.

డబ్ల్యూపీ.నం.10200 ఒఫ్ 1990 లో అలహాబాద్ హైకోర్టు 19.4.96 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుంచి.

అల్తాఫ్ అహ్మద్, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ మరియు బి. పార్థసారథి అప్పీలుదారు తరపున.

యోగేశ్వర్ ప్రసాద్, శ్రీమతి రచనా గుప్తా మరియు పి. కె. బజాజ్ ప్రతివాదుల తరపున.

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను వెలువరించింది :

అనుమతి మంజూరు చేశారు. ఇరు పక్షాల గౌరవ న్యాయవాదులను విన్నారు.

రిట్ పిటిషన్ నంబర్ 10200/90లో అలహాబాద్ హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి 1996 ఏప్రిల్ 19న ఇచ్చిన తీర్పు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీల్ తలెత్తుతుంది.

అప్పీలుదారు బ్యాంకులో క్యాషియర్ మరియు క్లర్క్ గా పనిచేస్తున్న సమయంలో పొదుపు ఖాతాదారుల బ్యాంకు రికార్డులు మరియు సంతకాలను ఫోర్జరీ చేయడం ద్వారా వివిధ ఖాతాదారుల పొదుపు ఖాతాల నుంచి వేర్వేరు తేదీల్లో రూ.28,500 మొత్తాన్ని మోసపూరితంగా విత్ డ్రా చేసినట్లు ఆరోపణలు వచ్చాయి. అతనిపై ఛార్జిషీట్ జారీ చేయబడింది, దానికి ప్రతివాది తన సమాధానం ఇచ్చారు. విచారణ జరపగా అందులో ఆయన పాల్గొనలేదు. విచారణను ఏకపక్షంగా నిర్వహించారు. ఆ తర్వాత నమూనాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన విచారణాధికారి సంతకాలను ఫోర్జరీ చేసినందుకు మరియు మోసపూరితంగా మొత్తాలను విత్ డ్రా చేసినందుకు ప్రతివాది దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు నిర్ధారణలను నమోదు చేశారు. అందుకు అనుగుణంగా ఆయన తన నివేదికను సమర్పించారు. 1989 ఏప్రిల్ 17న క్రమశిక్షణా అథారిటీ అతనిపై తొలగింపు శిక్ష ఎందుకు విధించకూడదో కారణం చూపాలని నోటీసు ఇచ్చింది. 1990 ఏప్రిల్ 11న ప్రతివాది తన సమాధానాన్ని సమర్పించారు. దానిని పరిగణనలోకి తీసుకున్న క్రమశిక్షణా అథారిటీ ఆ వ్యక్తిని సర్వీసు నుంచి తొలగిస్తూ శిక్ష

విధించింది. అప్పీలులో, బోర్డు మొత్తం రికార్డును పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు ప్రతివాదిని సర్వీసు నుండి తొలగించిన ఉత్తర్వును ధృవీకరించింది. ఆ తర్వాత ప్రతివాది హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. గౌరవ న్యాయమూర్తి ఈ విషయం యొక్క యోగ్యతలలోకి వెళ్లి, ఆరోపణలు నిరూపించబడలేదని కనుగొన్నారు. చివరికి, సర్వీసు నుంచి తొలగింపు శిక్షను రద్దు చేశారు. అందువల్ల, ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీల్.

అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ శ్రీ అల్తాఫ్ అహ్మద్, న్యాయమూర్తి అనుసరించిన విధానం చట్టపరంగా సరైనది కాదని వాదించారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద న్యాయనిర్ణయానికి ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం అందుబాటులో ఉన్నందున రిట్ పిటిషన్ కూడా నిర్వహించదగినది కాదు. అందువల్ల, గౌరవ సింగిల్ జడ్జి యొక్క ఉత్తర్వు చట్టపరమైన పొరపాటుతో కలుషితమైనది. విచారణ నిర్వహించడంలో విచారణ అధికారి తీసుకున్న అన్ని చర్యలు చట్టానికి అనుగుణంగా లేవని ప్రతివాది తరపున గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ యోగేశ్వర్ ప్రసాద్ వాదించారు. మొత్తాల విత్ డ్రాకు తానే బాధ్యత వహిస్తానని బ్రాంచ్ మేనేజర్ ఒక లేఖలో అంగీకరించారు; ప్రతివాదిని బలిపశువుగా చేశారు; విచారణలో చేతివ్రాత నిపుణుడిని విచారించలేదు, అందువల్ల, ప్రతివాది ఖాతాదారుల సంతకాలను ఫోర్జరీ చేసి మొత్తాన్ని విత్ డ్రా చేశారని చూపించడానికి ఆమోదయోగ్యమైన ఆధారాలు లేవు. సాక్షిని పిలిపించి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయాలని ఆయన చేసిన దరఖాస్తు సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఉల్లంఘిస్తూ తిరస్కరించబడింది. అందువల్ల ప్రతివాదిపై అభియోగాలు సందేహానికి అతీతముగా నిరూపించబడలేదని హైకోర్టు తీర్పు ఇవ్వడంలో సరైనది.

సంబంధిత వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, పరిశీలన కోసం తలెత్తే ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే హైకోర్టు యొక్క నిర్ధారణ చట్టపరంగా సరైనదేనా? అప్పీలుదారు ద్వారా అవసరమైన క్రమశిక్షణా నియమాల కింద విధానపరమైన చర్యలు పాటించడంలో వివాదం లేదు. విచారణ ముగిసి, నివేదిక సమర్పించిన తర్వాత, క్రమశిక్షణా అథారిటీ ప్రతిపాదిత శిక్షకు కారణం చూపాలని నోటీసు ఇచ్చింది మరియు ప్రతివాది తన వివరణను కూడా సమర్పించారు. నివేదిక మరియు జవాబును

పరిశీలించిన తరువాత , తొలగింపు శిక్షను క్రమశిక్షణా అథారిటీ విధించింది , దీనికి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది. ఆ దశలో , సాక్షులను కొత్తగా పిలిపించాలని ఆయన దరఖాస్తు చేశారు. ఆ దరఖాస్తును అప్పీలేట్ అథారిటీ కొట్టివేసింది. ఆ ఉత్తర్వు కూడా అంతిమం అయ్యేందుకు అనుమతించబడింది. అప్పీల్ ను బోర్డు కొట్టివేసింది .

ఈ పరిస్థితుల లో, ప్రశ్న తలెత్తుతుంది: హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాలను గ్రహించడం మరియు సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించిన విధానాన్ని మరియు దాని తరఫున నిర్ధారణను నమోదు చేయడం చట్టపరంగా సరైనదేనా? న్యాయ సమీక్షఅనేది అప్పీలేట్ అథారిటీగా యోగ్యత ఆధారంగా కేసును పరిశీలించడంతో సమానం కాదు. హైకోర్టు, అధికరణ 226 కింద విచారణలో అప్పీలేట్ అథారిటీగా వ్యవహరించదు , కానీ స్పష్టమైన అన్యాయం లేదా సహజ న్యాయ సూత్రాల ఉల్లంఘనకు దారితీసే చట్టం యొక్క లోపాలు లేదా విధానపరమైన లోపాలను సరిచేయడానికి న్యాయ సమీక్ష పరిమితుల లోపల పనిచేస్తుంది. ఈ కేసులో అలాంటి లోపాలు సూచించ బడలేదు లేదా అ తరపున హైకోర్టు ఎటువంటి నిర్ధారణను నమోదు చేయలేదు. మరోవైపు హైకోర్టు సాక్ష్యాధారాలను మొదటి అప్పీల్ కోర్టులాగా పరిశీలించి , విచారణ అధికారి నమోదు చేసిన మరియు క్రమశిక్షణా అథారిటీ ఆమోదించిన వాస్తవం యొక్క నిర్ధారణను రద్దు చేసింది . ఈ పరిస్థితుల్లో హైకోర్టు మొదటి అప్పీలేట్ కోర్టుగా చేసిన విధంగా సాక్ష్యాలను పరిశీలించే ప్రశ్న పూర్తిగా చట్టవిరుద్ధం మరియు సమర్థించబడదు.

తదనుగుణంగా , మేము హైకోర్టు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసి , అప్పీలును అనుమతిస్తాము. తత్ఫలితంగా , తొలగింపు ఉత్తర్వు సమర్థించబడుతుంది. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.